

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 01 0 U 020883 25 Uvp

Sarajevo, 17.12.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Babić Stanković Aleksandre, kao predsjednice vijeća, Vuković Josipa i Džerahović Emire, kao članova vijeća, te Kazić Edine, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, Podružnica „Elektro distribucija“ Bihać, ul. Bosanska br. 25, protiv akta broj: 01/GV-11-16/2025 od 24.02.2025. godine, tužene Komisije za žalbe, predstavke i pritužbe Gradskog vijeća Grada Cazina, koju zastupa Gradsko pravobranilaštvo Grada Cazina, u upravnoj stvari plaćanja komunalne takse za 2024. godinu za elektroenergetske objekte – nadzemne i podzemne instalacije, odlučujući o zahtjevu Gradskog pravobranilaštva Grada Cazina, za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Bihaću, broj: 01 0 U 020883 25 U od 10.06.2025. godine, na nejavnoj održanoj dana 17.12.2025. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Bihaću, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, odbijena je kao neosnovana tužiteljeva tužba, te zahtjev tuženog, za naknadu troškova na ime sastava odgovora na tužbu u iznosu od =240,00 KM.

Protiv navedene presude tuženi je u odnosu na odbijajuću odluku suda o naknadi troškovima sastava odgovora na tužbu podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke navodeći da je ista donesena uz povredu federalnog zakona, pozivajući se na odredbe člana 386. stav 1. i člana 395. Zakona o parničnom postupku u vezi sa članom 55. Zakona o upravnim sporovima zbog čega mu, prema načelu uspjeha u parnici pripadaju troškovi nastali povodom sastava odgovora na tužbu, posebno iz razloga što niti prvostepenim, niti drugostepenim aktom nisu povrijeđena tužiteljeva prava. Nadalje je istaknuto da odbijanje zahtjeva za naknadu troškova strankama je protivno principu pravičnosti odnosno pravu stranke na pravično suđenje, kao i ustavnim principima kojima se štite određena ustavna prava iz kojih proizlazi da praktična primjena svakog pojedinog segmenta upravno-sudskog postupka treba da osigura ostvarenje legitimnih ciljeva stranaka u konkretnom postupku, kao i ostvarivanje prava stranaka na procesnu ravnopravnost u postupku. Uz pozivanje na drugačije odluke istog Kantonalnog suda konačno je predloženo da se zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži, pobijana presuda preinači i da mu se dosude troškovi sastava odgovora na tužbu u iznosu od =240,00 KM.

Tužitelj nije dostavio odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama

zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Iz stanja spisa predmeta proizilazi da je presudom prvostepenog suda, broj: 01 0 U 020883 25 U od 10.06.2025. godine odbijena tužiteljeva tužba, kojom je traženo ponišenje osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kao zahtjev tužene za naknadu troškova na ime sastava odgovora na tužbu, jer je prvostepeni sud cijenio da odgovor na tužbu tužene nije bio potreban za zaštitu prava i interesa tužene.

Po ocjeni ovog Suda zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesen od strane Gradskog pravobranilaštva Grada Cazina protiv presude prvostepenog suda je neosnovan.

Naime, pravilno je prvostepeni sud cijenio da odredbama Zakona o upravnim sporovima nije propisana obaveza dostavljanja odgovora za tužbu. Za razliku od Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) čijim je članom 70. stav 1. propisano da je tuženi dužan najkasnije u roku od 30 dana, nakon prijema tužbe sa priložima, dostaviti sudu pismeni odgovor na tužbu, te odredbom člana 182. stav 1. istog Zakona propisane negativne posljedice koje za tuženog nastupaju u slučaju nedostavljanja odgovora na tužbu u propisanom roku u vidu donošenja presude kojom se usvaja tužbeni zahtjev (presude zbog propuštanja), takva situacija niti je propisana odredbama Zakona o upravnim sporovima, a niti proizilazi iz tog Zakona.

Ovo prvenstveno jer je odredbom člana 27 stav 2. Zakona o upravnim sporovima propisano da se odgovor na tužbu daje u roku koji sud odredi u svakom pojedinom slučaju (koji ne može biti duži od 20 dana), nakon čega je odredbom stava 3. istog člana propisano da je tužena strana dužna da pošalje sudu sve spise koji se odnose na predmet, te da ako tužena strana u tom roku ne pošalje spise predmeta ili ako izjavi da ih ne može poslati, sud može riješiti stvar i bez spisa ako se tužbom pobija osporeni akt samo iz razloga pogrešne primjene materijalnog prava.

Imajući u vidu citiranu zakonsku odredbu jasno je da je Zakonom o upravnim sporovima regulisana obaveza dostavljanja spisa, te da je samim dostavljanjem spisa omogućeno rješavanje po tužbi (a u normiranoj situaciji i bez dostavljanja spisa).

Uz navedeno, ovaj Sud ukazuje da je, budući je upravni spor specifičan u odnosu na parnični postupak, zakonodavac u članu 55. Zakona o upravnim sporovima i propisao shodnu, a ne direktnu primjenu odredbi Zakona o parničnom postupku na slučajeve koji tim zakonom nisu regulisani, pa tako i na naknadu troškova postupka.

Slijedom izloženog, pravilno je prvostepeni sud cijenio da nije postojala potreba, odnosno obaveza dostavljanja odgovora na tužbu.

Nesporno je da je odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku regulisano da se troškovi dosuđuju prema načelu uspjeha u parnici, odnosno da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci i naknaditi troškove, te da se u smislu odredbe člana 395. istog Zakona odredbe o troškovima primjenjuju i na stranke koje zastupa pravobranilaštvo, ali je odredbom člana 387. stav 1. propisano da će pri odlučivanju koji će se troškovi stranci nadoknaditi, sud uzeti u obzir samo troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice,

ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, što je prvostepeni sud i učinio, pravilno cijeneći da troškovi sastava odgovora na tužbu nisu bili potrebni za vođenje predmetnog upravnog spora.

Pozivanje podnosioca zahtjeva za vanredno preispitivanje na drugačije odluke istog Kantonalnog suda nije bilo od značaja za donošenje odluke, jer se radi o odlukama koje nisu bile predmet ocjene ovog Suda, a odluke nižestepenih sudove ne obavezuju ovaj Sud.

Imajući u vidu naprijed izneseno, primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke je valjalo odbiti.

Zapisničar
Kazić Edina, s.r.

Predsjednik vijeća
Babić Stanković Aleksandra, s.r.